

dres paa samme Tid, som man forandrer Et og Andet her i Lovudkastet, for at Udsondringen af disse to forskjellige Myndigheder kan siges at være skeet paa en fyldestgjørende Maade; men jeg skal imidlertid ikke nu gaae ind paa Enkelthederne heraf, da de, mener jeg, ikke høre hjemme ved denne Behandling. Et Hovedpunkt i Lovudkastet er Behandlingsmaaden af de Sager, som man vil henvise fra Politidirecteurns Protokol til Undersøgelse og Afgjørelse andetsteds; man har i saa Henseende foreslaaet oprettet et nyt Kammer ved Criminals og Politiretten og dertil at henvise saavel disse Sager som offentlige Politisager med Undtagelse af de i § 2 nævnte, samt at alle disse Sager skulde behandles og afgjøres af en enkelt Mand; jeg troer, at det Arbejde, der dermed vilde være forbunden, vil være uoverkommeligt for en enkelt Mand, og naar der her i Salen er fremkommet en Udtalelse om, at det vilde være hensigtsmæssigt at henlægge endnu andre Sager under det nye Kammer, navnlig Behandlingen af Sager, hvori Børn ere implicerede, saa er dette upaatvivlelig en meget rigtig Tanke. Vor Lovgivning har hidtil indskrænket sig til at lade det Sævegne ved Børns Lovovertrædelse fremtræde i Straffemaaden, det er det Ene; men en anden Side, hvor de Retsbrud, som Børn begaae, sondre sig fra de Retsbrud, som Vorne begaae, er i Behandlingen af disse Lovovertrædelser i criminel og processuel Henseende; det er derfor en sund Tanke, at man skal henlægge Behandlingen af disse Sager andetsteds, end hvor de egentlige Forbrydelser forfølges; thi hvad der for den Vornes Retsbevidsthed er en Forbrydelse, er for Børnets kun en Forseelse; men det er ganske naturligt, at Henlæggelsen af disse Sager til den nye Domstol vil medføre et ikke ubetydelig forøget Arbejde. Selv om man imidlertid bliver staaende ved, hvad Lovudkastet har foreslaaet, saa vil det, ikke at tale om, at jo en enkelt Mand er udsat for at blive syg eller paa anden Maade hindret i sin Gjerning, hvorved den hele Virksomhed standser, vistnok blive nødvendigt, foruden det nye Kammer, at oprette endnu et Kammer og maaskee flere ved Criminals og Politiretten; begge Dele forekomme mig for Diebliffet at være betænkelige.

Naar en væsentlig Reform af Retspleien staaer for Døren, forekommer det mig ikke at være hensigtsmæssigt at gjøre saadanne Forandringer, og jeg skulde ansee det for overmaade ønskeligt, om man kunde komme ud af det, uden Oprettelsen af dette nye Kammer. Som et Middel, hvorved man kunde lette Retsens Personale for en Deel af dets Byrder — thi letter man dem ikke i saa Henseende, maa man sandelig sørge Kræfterne — har jeg tænkt mig, og jeg troer ogsaa, at et andet æret Medlem har ytret noget lignende, at man kunde indskrænke Antallet af de Voterende fra 5 til 3; jeg veed nu nok, efter hvad jeg har hørt i disse Dage, at det er et tilbent Punkt at være ved, da vistnok mange af de Herrer mene, at det vilde være at svække Borgernes Retsbeskyttelse, om der blev 3 Voterende istedetfor 5; jeg frygter nu slet ikke derfor, og efter min Anskuelse vilde det derfor være Noget, der kunde gjøres, men jeg troer, der kunde gjøres Mere; der er ved Criminals og Politiretten 7 Afdelinger, hvoraf de 5 beskæftige sig med criminelle Sager, og de 2 med private Politisager; disse 2 sidstnævnte Afdelinger have upaatvivlelig mindre at bestille end de 5 andre, og hvorfor kan man nu ikke bringe de heromhandlede offentlige Politisager sammen med de private Politisager? Forskjellen mellem disse Sager er i Grunden kun den, at der i den ene Slags Sager er en privat Klager, og i den anden en offentlig Klager. Jeg troer ikke, at der kunde være Noget til Ginder for, at man lod disse offentlige Politisager behandle ved de samme Kamre, hvor de private Politisager nu behandles; tog man saa eet af de criminelle Kamre og lagde dertil eet af Vidnekamrene, som nu ligeledes beskæftiger sig med offentlige Politisager, saa troer jeg, at man paa denne Maade kunde hjælpe sig, især naar man tillige indskrænkede Arbejdsbyrden for Dommerne, ved ikke at forlange 5, men kun 3 Voterende ved en Doms Afgjørelse — dette er imidlertid Noget, som jeg skal henstille til nærmere Overveielse af det eventuelle Udvalg; det forekommer mig at kunne hjælpe paa Vanskelighederne. Hvad selve Behandlingsmaaden af Sagerne, som henlægges til det nye Kammer, angaaer, har jo Lovudkastet foreslaaet, at Be-